

Forslag

til

Lov om ændring af lov om brandsikring af ældre beboelsesbygninger m. v.

Fremsat den 12. oktober 1976 af *Kirsten Jacobsen* (FP), *Bach* (FP), *Hans Bjerregaard* (FP)
og *Kjærulff-Schmidt* (FP).

§ 1.

I lov nr. 53 af 25. februar 1976 om brandsikring af ældre beboelsesbygninger m. v. foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, ændres „1. august 1976“ til: „1. april 1977“.

2. I § 2, stk. 2 og stk. 3, ændres „1. april 1977“ til: „1. april 1978“.

3. I § 6, stk. 1, ændres ordene „Kommunalbestyrelsen kan“ til: „Kommunalbestyrelsen skal“.

4. I § 7, stk. 1, ændres „1. september 1976“ til: „1. april 1977“.

5. § 10, stk. 2, affattes således:

„Stk. 2. Udgiften til brandsikring kan finansieres med midler fra Grundejernes Investeringsfond efter reglerne i kapitel V i lov om midlertidig regulering af boligforholdene under forudsætning af, at den pågældende ejendom er omfattet af disse bestemmelser.“

6. I § 15, stk. 2, udgår 4. og 5. punktum.

7. I § 20, stk. 1 og stk. 3, udgår ordene „eller hæfte“.

§ 2.

Loven træder i kraft ved bekendtgørelse i Lovtidende.

Bemærkninger til lovforslaget.

Til § 1.

Ad nr. 1.

Forslagsstillerne finder det uacceptabelt at have tidsfrister i en lov, når man på forhånd ved, at disse er umulige at overholde. Det er ligeledes uacceptabelt, at folketinget medvirker til, at en stor del af landets grundejere bliver lovovertredere, fordi folketinget har sat alt for knappe tidsfrister ved lovens gennemførelse.

Ad nr. 2.

Både som en konsekvens af den første udsættelse af fristen for indberetningspligt, og fordi det mange

steder både på grund af materialemangel og kommunernes behandling af sagen vil være umuligt at opfylde fristen for, at kravene i henhold til loven skal være opfyldt senest 1. april 1977, foreslås, at denne frist bliver 1. april 1978. Ændringen i stk. 3 er en konsekvens af ændringen i stk. 2.

Ad nr. 3.

Det kan ikke være rigtigt, at landets mange forskellige kommunalbestyrelser helt på egen hånd kan afgøre, hvorvidt de vil meddele dispensation, såfremt beboerne er sikrede på andre måder end de i loven fastsatte.